

pošten Nemeč, iz nevolje izrazil. Pred nekaterimi dnevi je bila poštna uradna izba prostor agitacije. Poštar Mavrič je poklical tja dva tržana ter pritiskal na nju, da se podpišeta za nemško šolo. Pa tega merodajni krogi ne vidijo, ker nočejo videti. Nemškutarjem v obče je vse dovoljeno, nam pa, ki smo v vladajoči večini, čeravno brez vladanja, je vse zabranjeno in če je tudi sto-in stokrat postavna pravica. Tako se tukaj vzgaja nemčurska armada, ki ne spoštuje več nobene privatne in javne svetinje, ki je zaslepljena od zbesnelega in strupenega sovraštva do slovenskega ljudstva. Vzgaja se tu nemčurska drhal, ki ne pozna vsem narodom avstrijskim pravične postave, ki napada in z blatom ometava tudi deželnega namestnika barona Kübecka. Merodajnim krogom na zgoraj kličemo: Pazite, skrajni čas je, da zamašite usta kričanjem, ki delajo razpor in sovraštvo! Med njimi se že čujejo klici, ki se ne strinjajo ne z načeli Avstrije, ne z načeli prevzvišene dinastije habsburške. Čvrsto in zdravo slovensko ljudstvo, udano do zadnje kaplje krvi sv. veri, domu in habsburškemu cesarju, ne more več gledati teh prajzovskih hujskanj! Struna se napenja od dneva do dneva. Jedenkrat še vam kličemo: Pazite, dokler še je čas!

Cerkvene zadeve.

Nova cerkev Marije, usmiljene matere, pri očetih frančiškanih v Mariboru.

Vis. č. gosp. Jožef Muha, župnik na strmih Skomrih, so mi ravno dnes poslali 5 fl. za že imenovano novo cerkev. Pred nekaj dnevi pa mi je v tisti namen došel petak od v. č. g. Jakoba Marzidovška, vojaškega kaplana v laški Gorici. Tudi od drugih dobrotnikov mi dohajajo darovi za prepotrebno novo zidanje. Mislim še torej, da moja poročila v »Gospodarju« vendar-le tudi nekaj pomagajo pri nabiranju milodarov. Zato Vam pa, ljubi moji, zopet nekoliko novic ponujam.

Najpreje se Vam vsem zahvaljujem, ki ste samostanske brate frančiškane tako lepo sprejemali, ko so pri Vas pobirali, in ste njih tako obilno obdarovali. Bratje se hvalijo, da častilci Marijini jako radi za cerkev darujejo in da bi radi še več dali, ko bi le sami kaj imeli. Bog bo tudi take dobre želje v obilno nebeško povračilo vstel. Najobilniša je bila zbirca pri Sv. Petru pod Mariborom. Hvala lepa vrli čredici, hvala pred vsem tamošnjim vrlim dušnim pastirjem!

Na davke se še dozda ni moglo nič naložiti, ker se potrebne obravnave niso dognane. Kar se je dosedaj nabralo, to je vse krščanska ljubezen darovala. Nabrali smo pa do sedaj blizo sedemdeset tisoč goldinarjev, ki pa ne segajo, da bi vse stroške pokrili. Tako se je že čez dvajsti tisoč goldinarjev dolga nabralo, ki ga pa bomo z božjo pomočjo s časom poravnati. Društvo, ki se je osnovalo v ta namen, šteje sedaj blizo devet tisoč udov; ti plačujejo vsak mesec najmanj po pet krajcarjev. Vsak mesec in o vseh večih praznikih se za vse dobrotnike sv. maša daruje. Bog Vam plati, Bog in pa Marija Mati!

Trinajstega junija, na god sv. Antona Padovanskega, bodo nov samostan blagoslovili in se bodo začeli po tem častiti mešniki v novo zdravejšo poslopje seliti. Den veselja, den velikega veselja bo pa 6. nedelja

po binkošti, ko bode ravno v god obiskovanja Marije Device pri njeni teti sv. Elizabeti.

Tedaj, drugega julija, se bode pa v začasno cerkev za silo preselila podoba Marije, Matere usmiljene. Izhodnja stran novega samostana je namreč tako umetno predelana in uravnana, da se bode zamogla tam božje služba opravljati, dokler se nova cerkev ne dovrši. Bog daj, da bi njo do sv. Antonija leta 1895. postaviti zamogli. Tedaj bo namreč ravno 700 let, kar je bil sv. Antonij v Lizaboni na Portugalskem rojen leta 1195. Vem, koliko zaupanja da imate Vi, moji verni slovenski rojaki, do svetega Antonija čudodelnika, in vem, da Vaše in moje zaupanje v njegovo priprošnje nikakor ni umišljeno, ampak po tisočkratni skušnji potrjeno. Sezimo si v roke, pomagajmo, kolikor premoremo, in tedaj tudi mi v sili brez pomoči ostali ne bomo!

Dругega julija bomo torej slovesno v sprevodu nesli podobo Marije, usmiljene matere, v njeno začasno, se ve, da precej tesno bivališče. Ob pol desetih bode pridiga o Materi usmiljenja. Po tem bodo sam prečastiti in milostljivi knezoškof zadnjokrat služili slovesno sveto mašo pred velikim altarjem, na katerem je njena podoba postavljena. — Popoldne bode pa slovesni sprevod, v katerem bodo belo oblečene device svojo in našo Mater in Kraljico nesle v njeno novo bivališče. Bog nam daj, da bi se vsi, ki se prihodnje velike slavnosti veselimo, smeli enkrat pridružiti tudi velikemu sprevodu, ki se bo na sodnji den snoval iz zemeljskih nižin v nebeške višave, kjer bomo vekomaj veseli, Bogu in Mariji čast in slavo peli!

Dr. Jožef Pajek.

Vrlega moža spomin.

Dne 30. maja večer je na Prihovi umrl pridni župan Franc Habjan. Za svoj posel je bil kakor nalašč. V mladosti se je izučil za financarja, da je znal dobro opisovati in natanko računati. Do kmetov se je obnašal zelo vljudno in je malo rajtal za pote in dela. Krščanske dolžnosti je redno izpolnjeval; ob nedeljah je hodil k sv. maši, pridigi in tudi h krščanskemu nauku, sv. zakramente je spoštljivo prejemal. Toliko bolj nas je zabolelo, ko slišimo, da je dobri, krščanski župan v 37. letu svet zapustil. Prehladil se je na kvaterno sredo dne 24. maja, užgala so se mu pljuča tako nevarno, da mu dva zdravnik nista mogla več pomagati. Po dušnega zdravnik, spovednik, je poslal v nedeljo popoldne, da je v milosti božji varen smel zaupljivo stopiti pred svojega sodnika. Verjeti je ženi, da ji tečejo odkritosrčne in grenke solze; 7 let sta živela v zakonu in se nista nikoli prepirala. Kjer se po krščansko ljubijo, je sreča doma; oče in mati si pomagata in se težko pogrešita, otroci pa se učijo lepih zgledov. Z molitvijo bojo žena in otroci rajnemu pomagali in sebi srce tolažili. Ker mora žena zdaj vse skrb sama nositi, ji naj tudi iz krščanske ljubezni zlahta in drugi modri svetovalci pomagajo prav gospodariti; neusmiljen bi bil, kdor bi od nje v teh hudih stiskah preveč terjal; zatiral bi vdovo in sirote, in to je vnebovpijoči greh. — Bog je tako naklonil, da kakor je bil rajni z vsemi prijazen, mu je prav veliko ljudij prijaznost vrnilo. Po večernicah na sv. rešnega Telesa nas ga je kakih 300 ljudij na pokopališče spremljalo in za njega molilo in pevke so mu za slovo žalostinko zapele. Bog mu daj večni mir in pokoj, in nam dobrega naslednika za njim!

Mili darovi za družbo vednega česčenja:

Selnica 15 fl., Pišce 10 fl., Planina 4 fl., Celje 15 fl., blag. gosp. G. Pölzl, profesor 3 fl., Šmiklavž 18 fl., Sv. Peter v Sav. dolini 19 fl., Sv. Jakob v Slov. goricah 13 fl. 80 kr.